

• Doorbraak dankzij revolutionaire behandeling in Amerika

Staprobot redt verlamde vrouw

Martine: "Ik had maar een doel: opnieuw kunnen lopen." FOTO'S PATRICK DE ROO

Echtgenoot schrijft boek

Om die moeilijke periode van teleurstelling en hoop te kunnen verwerken, schreef Frank een boek over de lange weg naar herstel van zijn vrouw Martine. Het boek kreeg de titel 'Never Believe The Odds'. "Op een bepaald moment kregen we nog nul procent kans op herstel. Mijn vrouw is er toch altijd blijven in geloven." Het boek verscheen in het Engels. **PVDY**

PATRICK DE ROO

Antwerpen, Chicago

Martine Thienpont (65) kreeg acht jaar geleden een bloedklonter in haar ruggenmerg en raakte volledig verlamd in beide benen. Dankzij een revolutionaire behandeling in Amerika, waarbij artsen gebruik maken van een 'Lokomat-robot', kan Martine opnieuw stappen.

• Martine las in uw krant het artikel van Sam ten Broek, de achttienjarige jongen uit Antwerpen die zijn nek brak na een sportongeval en verlamd raakte. "Misschien kan mijn verhaal Sam en zoveel anderen helpen bij hun revalidatie." Martine en haar man Frank Maenhout (66) wonen al geruime tijd in Chicago. Het verhaal van Martine begint op 19 november 2002. "Die datum staat in mijn geheugen gegrift. Ik was die dag extra vroeg opgestaan omdat ik me niet goed voelde", vertelt ze. "Toen ik wilde rechtstaan, ben ik naast het bed gevallen." In het ziekenhuis kreeg ze te horen dat ze een bloedklonter had. De ravage was enorm. "Door de druk waren de zenuwen in het ruggenmerg gekneld geweest, waardoor ik geen gevoel meer had in beide benen." Nazes maanden vertelde de dokter dat Martine nooit meer zou kunnen lopen. Ze kreeg een depressie. Het koppel besloot naar België te komen. "Ik was mentaal volledig

Ook Roeselare heeft Lokomat

•• In het revalidatiecentrum van het Heilig Hart ziekenhuis Roeselare hebben ze sinds enkele jaren zo'n Lokomat-robot in huis. Revalidatiearts Piet Mortelé vertelt: "Revalidatie met deze robot is vooral geschikt voor MS-patiënten en mensen met een halfzijdige verlamming na een hersentrauma. Niet voor wie volledig verlamd raakte. Het grote voordeel is dat patiënten meteen aan de revalidatie kunnen beginnen. Dat zorgt ervoor dat de stapreflex zo snel mogelijk weer wordt geprikkeld." Het grote struikelblok blijft de prijs, zo'n 300.000 euro. **PVDY**

op", zucht Martine. Maar toen ze terugkeerden naar Chicago, zat ze nog steeds in haar rolstoel.

Tijdens de vlucht dacht Martine maar aan één ding. "Ik wil en ik zal weer zelfstandig stappen." Terug in Chicago vernamen ze dat er in het Rehabilitation Institute of Chicago Hospital een nieuwe techniek werd ontwikkeld: de Lokomat. "Je wordt in een robot gehesen vanaf je heupen. De computer stuurt de robot, die je benen beweegt. Je zit in een veiligheids gordel, zodat je minder last hebt van spasmen. Na een maand kon

MAMA SAM TEN BROEK

"Het letsel is niet te vergelijken"

•• "Wij vinden het enorm fijn dat zoveel mensen met ons meeleven," vertelt Inge, de mama van Sam ten Broek (foto). "En het telefoontje van Martine deed zeker deugd. Toch denk ik dat we Sams letsel niet kunnen vergelijken met dat van Martine. Bij Sam is er echt sprake van een breuk. Wij hebben onze hoop gesteld op een doorbraak in het stamcelonderzoek." **PVDY**

ik al enkele stappen zetten met een rollator. En nu kan ik stappen met twee stokken."

Martines verhaal verscheen in de Chicago Tribune en ze werd het uithangbord van het RIC-Hospital. "Wat ik nu kan, is het maximum wat er in zit. Dat heb ik aanvaard, daarmee kan ik leven. Soms opperde Frank dat we rekening moesten houden met plan b, dat ik nooit meer zou kunnen stappen. Dan werd ik kwaad, voor mij bestond er alleen maar plan a: to walk again.

PATRICK VAN DYCK